

10 F.

KUIFJE

SPECIAAL NUMMER - 40 BLZ.

Nr 50

IN NEDERLAND 75 Cts

VROLIJK KERSTFEEST

Lees in dit nummer:

DE HEILIGEN

ROND DE KRIBBE

KERSTMIS is het grootste en het mooiste feest van het jaar. Er is wel geen plekje op aarde waar men in de heilige nacht niet op een of andere wijze denkt aan het Kerstgebeuren, of bidt voor het Goddelijk Kind. Kerstmis is het feest van het leven, van het licht. Duizenden kaarsjes branden op de donkere dennebomen, kerstzangen weerklinken door de nacht. Bij Kerstmis hoort het stalleke van Bethlehem en de kribbe waarin het Goddelijk Kind werd neergelegd.

In het begin van de dertiende eeuw verschenen de eerste kribbetjes. De legende wil, dat sint Franciscus van Assisi in 1223 van de Paus de toelating kreeg om het éérste kribbetje te plaatsen in een kapel van de Abruzzen. Het is mogelijk dat er in deze legende een deel waarheid schuilt, maar men is daarvan niet zó heel zeker. Sint Franciscus zou de kleine figuren, die rond het Goddelijk Kind worden geplaatst, de naam « santons », kleine heiligen, hebben gegeven.

Met deze uitleg zijn de Provençalen het echter niet eens. Zij eisen het patent op van de « santons ». De moeder van de Heilige Franciscus, zo vertellen de Provençalen, was afkomstig uit Tarascon. Alleen een Provençaalse kon haar zoon een zo charmant idee suggereren. Hoe het ook zij, in het dorp Aubagne, in Provence, worden de « santons » geboetseerd.

EEN BONT GEZELSCHAP

In Provence boetseert men niet de herders van Bethlehem en de wijzen uit het Oosten, men neemt als model de mensen uit de streek zelf. Het begon naar het schijnt bij het begin van de negentiende eeuw. Rond het kribbetje staat de typisch Provençaalse trommelslager. Hij kondigt het groot nieuws aan en slaat daarbij krachtig op zijn grote trommel. De burgemeester met hoge hoed, de pastoor met zijn brevier onder de arm komen toegesneld wanneer zij dat tromgeroffel horen, en wij zien ook Mireille, het meisje van Arles, door Mistral in verzen verheerlijkt en door Bizet op muziek gezet. Er is een veldwachter, gekleed met een lange kiel en een driesteek op het hoofd. Er is de visser en de visverkoopster, de molenaar, een weefster en een houthakker die zijn bussel hout op de schouder draagt. Zij komen allemaal om het Kind Jezus te aanbidden en een offergave te bieden.

EEN OEROUD GEBRUIK

Te Baux wordt de kerstnacht op zeer originele wijze gevierd. De middernachtmis verloopt er volgens een oeroude ritus. Achter het hoofdaltaar staat een jong meisje; zij is de engel en zij kondigt het blijde nieuws van de geboorte van het Goddelijke Kind aan. Op dit ogenblik keren al de gelovigen zich naar de ingang van de kerk. De grote deur gaat langzaam open en daar verschijnen al de herders van de streek. Zij zijn gehuld in een zware, lange rode mantel en dragen in de armen een sneeuwwit lammetje. Dwarsfluiten en trommels begeleiden de stoet en men hoort ook het zilveren gerinkel van kleine klokjes. De herders knielen neer voor het altaar en bieden hun geschenken aan. Men zou denken, dat de kleine « santons » tot leven zijn gekomen en dat zij van hun bergen naar de dorpen afdaalden om het Goddelijk Kind te aanbidden en te vereren.

EEN VERRUKKELIJK NAIEF VERHAAL

HET WERK VAN DE ZESDE DAG

ZODRA de Hond geschapen was, likte hij de hand van de Goede God, en de Schepper streelde hem over de kop :

– Wat wil je, Hond ?

– Heer, ik zou bij jou in de hemel willen wonen, op een strozak voor de deur.

– Neen, dat kan niet, zei de Goede God. Ik heb geen hond nodig vermits ik de dieven nog niet geschapen heb !

– En wanneer zul je die schapen, Heer ?

– Nooit ! Ik ben moe. Ik heb vijf dagen gewerkt, het is tijd om uit te rusten. Ik heb jou gemaakt, Hond, mijn beste creatie, mijn meesterwerk. Het is best het daarbij te laten. Het dient tot niets, dat een kunstenaar zich nog uitslooft wanneer hij geen inspiratie meer heeft ! Indien ik thans het scheppingswerk voortzet, zou ik bekwaam zijn de hele zaak te doen mislukken. Ga, Hond. Ga vlug naar de aarde toe. Ga en wees gelukkig.

Maar de hond zuchtte diep.

– Wat moet ik op aarde doen, Heer ?

– Je zult eten, drinken, groeien en je vermenigvuldigen !

De Hond zuchtte nog droeviger

– Wat wil je dan nog meer ?

– Ik wil jou, mijn Heer en Meester. Zou jij niet ook op de aarde kunnen wonen ?

– Neen. Neen, Hond, ik verzeker het je, dat gaat niet. Ik wil niet op de aarde wonen om je gezelschap te houden. Ik heb wel belangrijker dingen te doen. De hemel, de engelen, de sterren, ik verzeker je dat dit alles mij heel wat zorgen baart !

De Hond boog het hoofd, verwijderde zich een eindje, maar kwam terug.

– Heer, indien er daar beneden een meester van uw soort was...

– Neen, die is er niet !

De Hond maakte zich heel klein en smeekte :

– Indien je wou, Heer en Meester... Je zou het toch eens kunnen proberen...

– Onmogelijk ! Ik heb gedaan wat ik gedaan heb, mijn werk is voltooid ! Nooit zal ik een beter schepsel maken dan de Hond ! Indien ik er vandaag een ander schiep, zou het een mislukking wezen, ik voel het in mijn rechterhand !

– O, Goede God, het geeft niets dat hij mislukt is, als ik hem maar kan volgen, kan volgen overal waar hij gaat en me voor hem kan neerleggen wanneer hij stopt.

De Goede God vond het heerlijk zo'n ingoed schepsel te hebben gemaakt en zei tot de Hond :

– Ga, het zal geschieden zoals je wenst !

En de Schepper ging naar zijn atelier en schiep de Mens.

★

En de Mens is mislukt. Natuurlijk De Goede God had het wel voorspeld, maar de Hond is er zo tevreden mee !

Verhaal door MARIE NOEL.

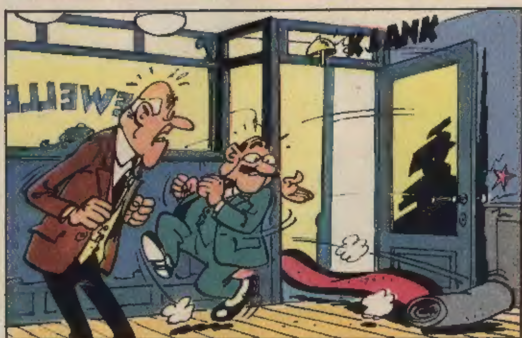
GEILLUSTREERD DOOR R. FOLLET

Op speurtocht met

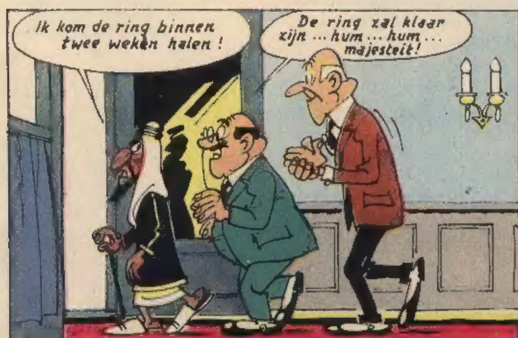

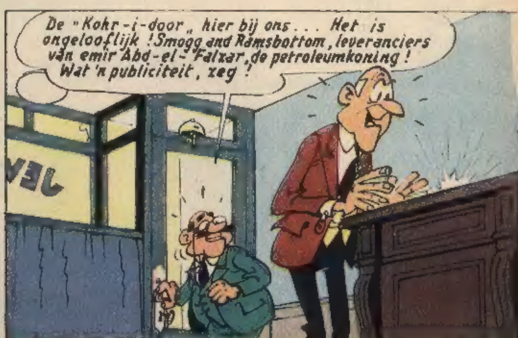

KOLONEL CLIFTON

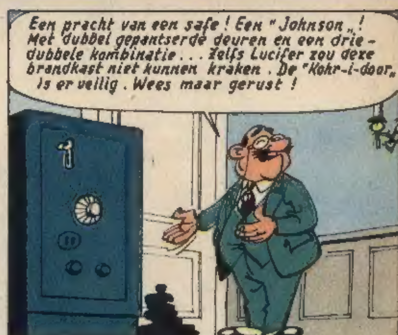
door Raymond Macherot

BIG BEN SLAAT TWEE UUR. IN EEN KLEINE KAMER, DIE UITGEEFT OP EEN BINNENPLEINTJE, SLAPEN SMOGG AND RAMSBOTTOM DE SLAAP DER RECHTVAARDIGEN . . .

(Wordt voortgezet.)

De D-dag van de M-Brigade

nadert ! Binnenkort zijn we met duizenden leden van de vermaarde brigade, de brigade der knappe jongeren !

En jij, ben je er ook bij ?

Zal je je kenteken, je wimpel, je pas krijgen ? Ik hoop het ! Zo niet maak dan haast : de werving voor de « M »-Brigade zal verscheidene maanden duren. Heb je het nog niet, vraag dan gauw je logboek aan je melkverkoper...

... Je kan heerlijke geschenken verdienen, en er zijn een hoop voordelen ! 't Is gemakkelijk, het volstaat

ELKE DAG, GEDURENDE DERTIG DAGEN, EEN GLAS MELK MEER TE DRINKEN

... en daarna hiermee door te gaan !

Word lid van de « M »-Brigade België met je lievelingssterren, 't is reuze !

Melk

HOOFDKWARTIER VAN
DE « M »-BRIGADE BELGIE
Belliardstraat, 52
Brussel
Tel. 34.98.90

MELK een glas gezondheid méér elke dag

PAUL FRERE PRAAT OVER...

Rudolf Carraciola

...EEN GROOT KAMPIOEN !

RUDI CARACCIOLA stierf onlangs in een ziekenhuis, in de leeftijd van 58 jaar. Het palmares van geen enkele racer, zelfs niet dat van Nuvolari of Fangio, is zó schitterend als dit van Caracciola. Hij was een Duitser, alhoewel zijn naam een Italiaans tintje heeft. Tussen de jaren 1933 en 1939, toen de racers van de grote automobielmerken Mercedes-Benz, Auto-Union, Alfa-Romeo en Bugatti met elkaar epische gevechten leverden op monsterachtige wagens, met een motor van meer dan 600 PK, die een snelheid van meer dan 320 km per uur konden bereiken, hoorde men in de sportmilieus deze uitspraak : « Brauchitsch zegt dat hij de snelste is, Varzi denkt dat hij de snelste is, Rosemeyer zegt dat hij de snelste zou kunnen zijn, Nuvolari zou misschien wel de snelste kunnen wezen, maar het is Rudi Caracciola die de racen wint ! »

Op het palmares van deze buitengewoon knappe racer staan 149 overwinningen, 20 tweede plaatsen en 12 derde plaatsen geschreven. Alle Europese circuits waren het schouwtoneel van zijn overwinningen. Hij won zowel de Tourist Trophy als de Mille Millia, en dat op het tijdstip dat deze wedrennen werkelijk een topgebeurtenis waren. Hij won zesmaal de Grote Prijs van Duitsland, — een keer op de Avus, de anderen op de Nürburgring — en dat heeft geen enkele kampioen na hem nog verwezenlijkt. Rudi Caracciola was driemaal Europees bergkampioen, driemaal Europees kampioen van de Grote Prijzen en driemaal Duits kampioen. In 1938 vestigde hij met een 8 l. Mercedes met compressor een rekord op de autosnelweg Frankfort-Darmstadt : 432 km per uur ! Dat is nog steeds de grootste snelheid ooit op een gewone weg behaald.

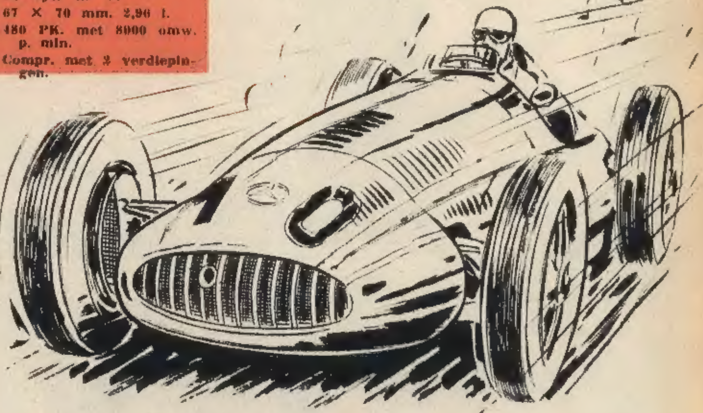
De carrière van Rudi begon in 1922 op toeristenauto's die min of meer veranderd waren in racewagens. Het volgend jaar reed hij met een Mercedes, en van dit ogenblik af bleef hij trouw aan de Mercedes-ster, en dit tot en met 1952. In 1932, toen Mercedes zich een tijdlang uit de kompetities terugtrok — net als nu — werd Rudi geëngageerd door Alfa-Romeo. Het staat echter vast dat de Mercedes-ster de goede ster van Caracciola was, want met een Alfa-Romeo had hij in 1932 te Monaco zijn éérste ernstig ongeluk. In 1946 was hij het slachtoffer van een ander zwaar ongeluk, toen hij te Indianapolis reed met een Amerikaanse racewagen. Van dit laatste ongeluk herstelde hij nooit volledig, en hij had ongelijk opnieuw het stuur van een racewagen in handen te nemen. Hij was toen reeds vijftig jaar voorbij en won toch nog rijden op het circuit van Bern, in het jaar 1952, met een 300 SL Mercedes... Een nieuw ongeluk. Nadien was de grote Rudi nog slechts een wrak...

★

Rudi Caracciola was een prachtracer, zijn stijl had niets spektakulairs, het was louter elegantie en fijnheid. Hij won de racen zonder grote gebaren, zonder spektakulaire slippartijen. Hij wist zijn krachten steeds zorgvuldig af te wegen en op het beslissend ogenblik aan te vallen. Hoeveel racen won hij niet om het eenvoudig feit, dat de snelheid geïmposeerd door zijn rivalen, voor hem geen enkele moeilijkheid opleverde. En omdat hij de banden van zijn wagen wist te sparen. Op het ogenblik dat de anderen de wielen van hun wagen moesten veranderen, nam hij de leiding in handen en liet ze niet meer los. Hij stuurde zacht, fijn en handig, en dit maakte hem onoverwinnelijk op vochtige grond. In schijn evolueerde hij op vochtig terrein met hetzelfde gemak als op een droge, harde grond. Iedere racer weet nochtans hoe moeilijk het moet geweest zijn de wagens van die periode in toom te houden, vooral als het regende. Denk even aan : cylinderinhoud 6 liter, een compressor en tot 646 PK onder de voet . Dat is twee en half maal meer dan vandaag !

MERCEDES-BENZ 1939

12 cyl. in V.
67 × 70 mm. 2,96 l.
480 PK. met 8000 omw. p. min.
Compr. met 2 verdiepingen.

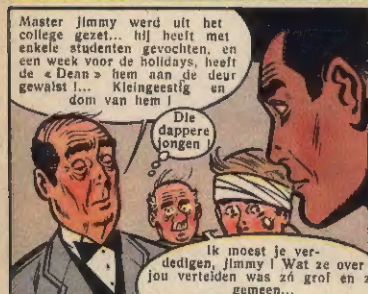
Het geheim van JIMMY

Jimmy Torrent en prof. Jouvray bespreken de situatie in de woning

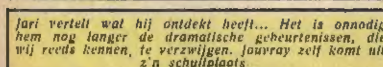

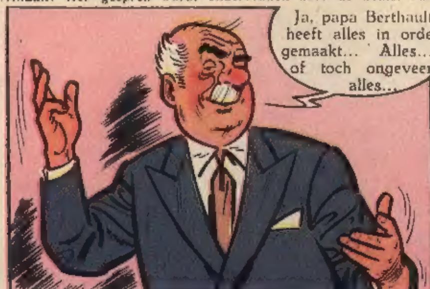

Van dezelfde auteur kan je lezen :

TORRENT door Raymond Reding

an Berthault. Het gesprek wordt onderbroken door de komst van Jari.

(Wordt voortgezet.)

M. VINCENT, VRIEND DER ARMEN.

DE GEZELLEN VAN

Jimmy Stone slaagde er in de microfilms uit het wrak van de Stratokruiser te halen. Hij is er van overtuigd dat er zich tussen de vrijwilligers een spion bevindt van het andere kamp, en hij doet zijn best om die spion te ontmaskeren. De spion blijkt een agent van de Intelligence Service te zijn, die sterft aan een dodelijke beet van de surucucu. Intussen krijgt een « derde man » de tijd de microfilms te stelen...

ELFDE HOOFDSTUK

EEN DOORGESTOKEN KAART ?...

WIE had het gedaan ? WIE ?... Om de waarheid te zeggen, ieder van de zes mannen welke die morgen in het kamp gebleven waren, hadden materieel de mogelijkheid de diefstal te plegen. De wandeling van Jimmy, die op zulke tragische wijze was geëindigd, had bijna een uur geduurd. Méér dan voldoende voor een dief om naar de rancho te sluipen en de reiszakken te doorsnuffelen, te meer daar de spion zekerheid had de microfilms te vinden! Inderdaad, hij had Stone naar het woud zien gaan, gevolgd door Coelho. Daaruit had hij kunnen afleiden, dat de Amerikaan zijn tegenstander het masker af zou rukken. De konklusie dat hij vooraf de waardevolle microfilms goed verborgen had, lag voor de hand...

Indien men de persoonlijkheid van de verdachte nader bekeek, werd het probleem, althans in schijn, eenvoudiger. De vijf knechten van Ramos waren niet naar het wrak van het vliegtuig geweest en het was dus weinig waarschijnlijk dat er zich in hun midden een spion bevond. Men kon hen dus voorlopig uitschakelen. Carrena, in zijn kwaliteit van chef van de expeditie, kon terzijde gelaten worden tot op het ogenblik dat men meer inlichtingen over hem had. Er bleven dus nog Lick, Balton, Linos en Ramirez. Ze waren zeer verschillend van elkaar, maar alle vier even ondoorgrondelijk...

Ramirez, Linos, Balton, Lick... Waartoe diende het zich de hersenen te pijnigen ? Niets in hun houding of in hun gedrag was verdacht. Er was ook niets dat de dader zou kunnen aanwijzen. Jimmy was zodanig opgewonden, dat hij in staat was heel het kamp onderst boven te zetten en al zijn gezellen, onder bedreiging van de revolver, zou hebben afgetast. Hij wist zich echter in toom te houden en enkele minuten nadenken volstonden om hem zijn koelbloedigheid weer te schenken. Overhaast handelen loste het vraagstuk beslist niet op en bovendien, was het niet een beetje zijn schuld indien hij opnieuw spoken moest bevechten ?

Verblind door het idee dat er slechts EEN TEGENSTANDER was, had hij al zijn troeven uitgespeeld met een onstuimigheid die zijn chef, speciale kommissaris Higgins, beslist als lichtvaardig en schuldig zou bestempeld hebben.

Vermits hij een fout had begaan, moest hij die weer goedmaken. Eén man kon hem daarbij wellicht helpen : Carrena. Alhoewel Carrena geen deel meer uitmaakte van het aktief leger, was zijn graad van hoger officier een garantie voor zijn eerlijkheid en zijn patriotisme. Aan de andere kant moest men in aanmerking nemen dat zijn land uitstekende betrekkingen onderhield met de Verenigde Staten. Indien hij zijn hart uitstortte bij Carrena, zou deze laatste begrijpen hoe waardevol de Grünenstein dokumenten waren en welk gevaar er aan verbonden was, indien zij in handen vielen van een anti-Westerse mogendheid. Jimmy zou aldus de onvoorwaardelijke steun van de leider van de expeditie krijgen. Er bleef hem trouwens geen andere keuze. Het was gekheid de zaak alléén te willen opknappen. De vijand — vermits hij onbekend was — kon aanvallen op het ogenblik dat hij best geschikt achtte. Stone daarentegen, moest er zich toe beperken zich te verdedigen. Het vooruitzicht op het onverwachts een kogel of een mes in de rug te krijgen, lachte hem helemaal niet toe...

BERAADSLAGING

SEDERT meer dan een kwartier liepen de twee mannen naast elkaar op en neer onder de schijnbaar onverschillige blik van negen paar ogen. Wanneer men hen zo op en af zag lopen, kon men menen dat het twee goede vrienden waren die hun gemeenschappelijke herinneringen ophaalden. In werkelijkheid was hun onderhoud alles behalve vriendschappelijk. Met gesloten onverschillig gelaat luisterde Carrena naar het lang verhaal van Jimmy Stone. Hij bleef zo passief als een biechtvader, vergenoegde er zich mee af en toe met het hoofd te knikken of een somber « ha, ha » te antwoorden, alleen maar om te tonen dat hij luisterde.

Toen Jimmy zijn uiteenzetting had beëindigd, bleef de kolonel staan en boorde zijn blik in die van Jimmy.

— Dus, zei hij verwijtend, ik had ongelijk je te Belem mijn vertrouwen te schenken. De hele sabotagegeschiedenis heb je ineengetimmerd om me op een dwaalspoor te leiden !...

Eigenaardig genoeg scheen Carrena méér belang te hechten aan de leugen, dan aan het gevaarlijk geheim van de mikrofilms. Deze reaktie was echter verklaarbaar door het feit dat Carrena een officier was en kittelorig op gebied van erezaken.

— U weet dat geheimagenten niet altijd de waarheid kunnen vertellen, zei Stone. De belangen die zij dienen zetten het leven van honderdduizenden mensen op het spel. Zij moeten de waarheid dikwijls verbergen...

— Zo, meen je dat ? En op wie rusten je verdenkingen ?

— Op iedereen en op niemand.

— Bedoel je daarmee dat IK tot de verdachten behoor ?

— Tracht me te begrijpen, kolonel. Elf mannen leven hier samen en volledig afgesloten van de rest van de wereld. Elf mannen die slechts op hun eigen kracht kunnen steunen om heelhuids uit deze hel te komen ! Ik heb uitstekende redenen om mezelf buiten beschouwing te laten, dus blijven er nog tien. Niets staat me toe u als definitief onschuldig te beschouwen. Indien ik me tot u wend, is dit omdat u de énige bent die mij helpen kan. Het is ook omdat u niet op mijn lijst van de waarschijnlijke verdachten staat...

Deze brutale eerlijkheid scheen Carrena te bevallen. Hij bromde enkele onverstaanbare woorden, stak heel langzaam een sigaret op alsof hij zich de tijd wou gunnen even na te denken.

— Wat verwacht je van mij ? zei hij eindelijk.

— Dat u van uw autoriteit zou gebruik maken om de vrijwilligers af te tasten.

— Dan moet ik hen eerst nog uitleggen waarom. En dan moet ik hen het geheim ontsluieren dat je me hebt toevertrouwd !...

— Neen, dat is niet noodzakelijk. Het kan volstaan dat u zegt dat er een militair geheim van grote waarde ontvreemd werd. Het is onnodig nadere details te geven.

— Geef je je wel rekenschap van hetgeen je me vraagt, Lawson ? Je eist van me, noch min noch meer, dat ik de rol van een agent van de Amerikaanse tegenspionage zou spelen ! Ik, een Braziliaans officier ! Dat is toch ál te bar !

— Beroep en nationaliteit zijn hier van geen belang, kolonel. Het gaat om de veiligheid van de vrije wereld, en daartoe behoort uw land toch ook !

Alleen de wijze waarop hij enkele keren achter elkaar aan zijn sigaret trok, bewees Carrena's zenuwachtigheid. Hij stond roerloos met half gesloten ogen en had het hoofd een beetje in de schouders getrokken. Hij

DE DUIVEL

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

leek wel een worstelaar die wacht op de eerste aanval van zijn tegenstander. Eindelijk richtte hij het hoofd op. Zijn buldoggelaat ontspande zich.

— Het is goed, Lawson, zei hij zonder Jimmy aan te kijken. Je hebt me kunnen overtuigen!

Hij liep naar de rancho's waar de negen vrijwilligers wachtten. Sommigen leunden tegen de rancho, anderen zaten op de grond gehurkt. Ze zagen er allemaal even onverschillig uit en waren een levend beeld van de gelatenheid, de berusting...

WIE IS DE SCHULDIGE ?

TOEN de kolonel hen het bevel gaf zich in het midden van de open plek op te stellen, gehoorzaamden zij gedwee en futloos. De ontzettende hitte van de rottende jungle scheen hen ondraaglijk, sedert zij wisten dat zij veroordeeld waren om dit nog lange tijd te verdragen... Waarschijnlijk dachten zij aan de vele nachten die ze nog in de jungle moesten doorbrengen, aan de vele dagen, heet en vochtig, en aan het feit dat zij zich in het woud zouden moeten wagen om wild te jagen om niet van honger te sterven. Duizenden vijanden, verscholen in het glibberig donker, beloerden hen en waren reeds klaar om toe te springen zodra zij geen weerstandsvermogen meer zouden hebben. In de brutale dood van Coelho, hadden zij misschien de aankondiging gezien of de voorspelling van het lot dat ook hen wachtte. In ieder geval had het onverwachte einde van hun makker hen totaal ontmoedigd. Daarbij kwam dan nog het slechte nieuws dat zij uit Lagoa Grande hadden opgevangen. Zij waren voortaan een ras apart, zij waren mensen door de wereld aan hun ellendig lot overgelaten.

Zonder enige emotie te laten blijken, luisterden zij naar de woorden van Carrena. Een paar haalden de schouders op, de anderen staken spontaan de handen omhoog om zich te laten aftasten.

Jimmy liet de kolonel de zorg de mannen aan een lijfonderzoek te onderwerpen, hijzelf zou de reiszakken doorsnuffelen. Hij verafschuwde dat karweitje, maar het was noodzakelijk. Het onderzoek ging zeer snel en bleek tevergeefs. Op het ogenblik dat hij zich woedend oprichtte en besloot heel de omgeving uit te kammen, hoorde hij de verontwaardigde stem van Carrena. Hij draaide zich om en zag dat de kolonel zijn automatisch pistool dreigend in de richting van Lick hield.

— Lawson! riep hij. Kom vlug! Ik heb de vulpen gevonden!

Jimmy repte zich. De kolonel hield in de rechterhand zijn automatisch pistool, met zijn linkerhand zwaaide hij de vulpen van Rudolf Varzy.

— Dat is het toch, nietwaar?

De Amerikaan knikte bevestigend, maar hij was op ditzelfde ogenblik bevangen door een onverklaarbare malaise. Hij had de indruk getuige te zijn van een onwezenlijk schouwspel. Dat alles was niet écht, het bestond niet werkelijk!

— Ja... En waar was die vulpen?

— Lick had ze in de zak van zijn short gestoken.

Jimmy keek verbaasd op. De Duitser zag lijkbleek, maar het scheen alsof hij iedere weerstandspoging had opgegeven.

— Ik protesteer! Ik protesteer! zei hij. Die vulpen heb ik nooit in mijn leven gezien! Het is een doorgestoken kaart... Iemand heeft ze in mijn zak gestopt!

In de ogen van Lick vlamde machteloze woede, verrassing en ook angst. *Neen, die man loog niet!* Stone zou er zijn hand voor durven in het vuur leggen. Hij schroefde het kapje van de vulpen... maar er bleken geen mikrofilms meer in te steken...

— Wel? vroeg Carrena.

— Dit is wel degelijk de vulpen van de spion, maar zij heeft thans geen waarde meer. Ze is slechts een leeg omhulsel. De dokumenten zijn verdwenen...

Gedurende enkele sekonden kon men op het gelaat van de kolonel de grootste verrassing lezen. Dan werd hij rood. Er kwam bloed in zijn ogen en met opgeheven vuist sprong hij op Lick toe.

— Schurk! Waar heb je de mikrofilms verborgen?

— Het spijt me, maar ik weet niet waarover u spreekt.

Het antwoord kwam heel kalm, waardig en waarschijnlijk werd de woede van Carrena daardoor nog groter. Indien Jimmy het gebaar niet had verhinderd, dan zou Carrena de Duitser beslist met zijn geweerkolf hebben neergeslagen...

— Bedaar, kolonel, bedaar... De films kunnen niet ver weg zijn en de man die ze gestolen heeft, kan niet ontsnappen! Misschien is hij morgen spraakzamer. In ieder geval hebben wij de tijd om hem te verplichten ons de waarheid te zeggen!

En Jimmy wierp de vulpen weg. Dan liep hij naar de rancho's alsof de hele zaak hem geen snars meer schelen kon. In werkelijkheid was hij niet zo ontevreden... Deze kleine komedie had hem zeer belangrijke aanduidingen verstrekt. Ja, ze had hem toegelaten

DE IDENTITEIT VAN DE SPION TE ONTDEKKEN!

(Wordt voortgezet.)

De kolonel hield in de rechterhand zijn automatisch pistool, met de linkerhand zwaaide hij de vulpen van de spion!...

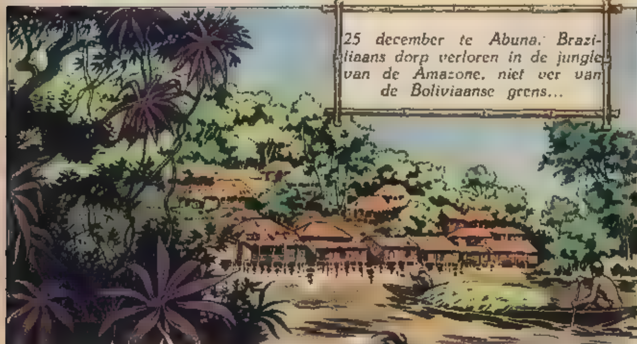

HET PUFFEND TREINTJE

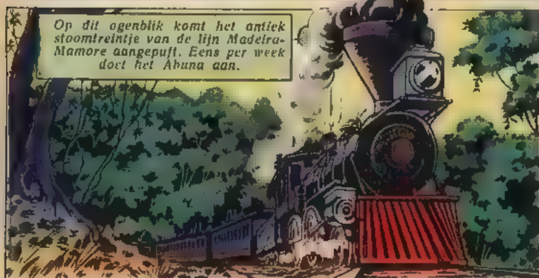
SCENARIO : A. D. FERNEZ
TEKENINGEN : E. AIDANS

Twee jonge etnografen die de Madeira willen opvaren, zijn voor enkele tijd de gasten van senhor Aurelio Fonseca, een van de notabelen van Abuna...

De machinist, een oude caboclo (1), stapt traag uit zijn lokomotief. Hij heeft de tijd...

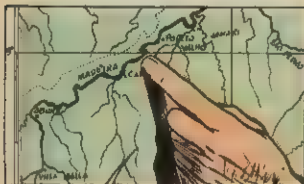

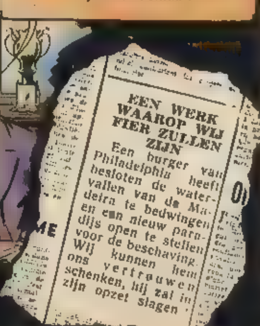
En de oude caboclo vertelt...

Deze zwarte streep is de Madeira, die zich in de Amazone werpt. Over 350 km is ze onbevaarbaar, tengevolge van haar watervallen. Er zijn er negentien in het geheel. Vermits die waterweg niet bevaarbaar was, wou men een spoorweg aanleggen. Men meende dat het kinderspel zou wezen...
HET WERD EEN TRAGEDIE ! ONDER IEDERE DWARSBALK VAN DEZE SPOORLIJN LIGT ER EEN LIJK !

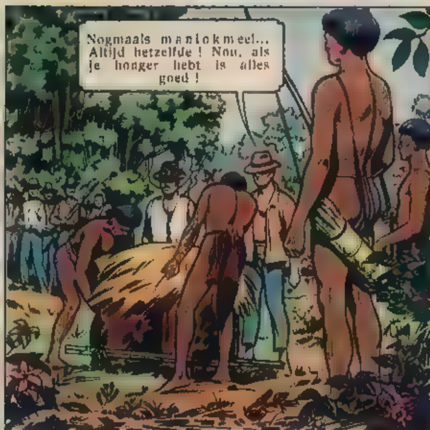
In theorie was dit alles erg mooi, maar toen de Amerikanen tot de praktijk overgingen, gaven zij zich rekenschap van de moeilijkheden die hen wachtten.
Om de topografische opmetingen te doen, moesten zij zich een weg banen door een woud, zó donker dat zij er geen hand voor ogen zagen.

En iedere houw joeg wolken insekten op, muggen, mieren, wespen, enz...
PAS OP !

Op sommige plaatsen was het woud moerassig en waren de arbeiders verplicht de hele dag tot aan de knieën in het water te staan.

Terwijl de ene ploeg hakte, stond de andere op uitkijk om waterslangen en alligators op afstand te houden.

Met ongelooflijke vraatlust verorberden de termieten de kleren van de werklui...
Die vervloekte beesten hebben hele stukken uit mijn hemd gegeten !

En er waren ook de Indianen. De meeste stammen toonden zich vijandig. Men had ze echter nodig, want de levensmiddelen waren schaars en alleen de Indianen konden het kamp ravitailleren.

Nogmaals maniokmeel... Altijd hetzelfde ! Nou, als je honger hebt is alles goed !

Bah ! En dat goedje noemt onze keukenpiet vers vlees !
Ja, gedurende een half uur was het vers

Tweehonderd Italiaanse arbeiders komen in opstand.
Wat wenst u ?
Wij eisen betere arbeidsvoorwaarden, gezonde voeding, een minimum aan komfort, sanitaire installaties !

U weet dat dit onmogelijk is ! Iedere poging tot opstand zal in de kiem gesmoord worden !

Enkele dagen later deserteerden vijfenzeventig arbeiders. Zij verdwenen in de jungle... Men zag die afgejakkerde drommels nooit weer...

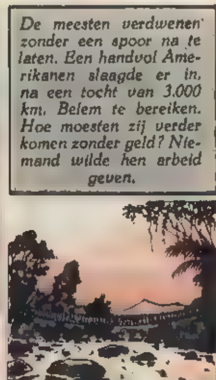

De gele koorts, de malaria, de dysenterie dunden de rangen van de arbeiders.
Heb medelijden! Drinken!

De dokters weten niet meer waar zij eerst moeten beginnen...
Wij hebben geen kinine meer...
Wij geven hen pilletjes omringd door een suikerlaag en doen hen geloven dat het kinine is. Deze kleine list zal er de moed in houden.

Sommige mensen werden gek...
HULP! De duivel zit me op de hielen!

In welke richting vluchtte hij?
Die kant uit, senhor!
Helaas! Hij zal niet ver lopen. Indien hij aan de jaguars ontsnapt, zullen de Indianen hem neervellen!

Iedere dag deserteren tientallen arbeiders uit die groene hel.

De meesten verdwenen zonder een spoor na te laten. Een handvol Amerikanen slaagde er in, na een tocht van 3.000 km, Belem te bereiken. Hoe moesten zij verder komen zonder geld? Niemand wilde hen arbeid geven.

Alweer bedelaars! Wanneer zal men ons van dat schorremorrie verlossen?
BAH!

En intussen, te Philadelphia...
Mijnheer Collins, u moet de arbeiders van de spoorlijn Madeira-Mamore betalen!
Er dreigt opstand in het kamp.
Maar om de drommel, waar haal ik het geld?

Enkele maanden later...
Wij moeten het werk stilleggen.. Dat betekent het failliet!
Moed houden, mijnheer Collins!

Al die inspanningen, al dat lijden diende tot niets... Toen de laatste arbeider de hel verliet, waren er slechts acht kilometer van de driehonderdvijftig gelegd...

De Baldwin-lokomotief bleef in het woud achter.
Ik ben blij dat ik deze hel mag verlaten...
Die arme, oude lokomotief zal door de jungle opgevreten worden!

Heel spoedig was het woud weer in het bezit van hetgeen men het ontrukt had. In het binnenste van de lokomotief school een boom wortel...

Dertig jaar later sprak men opnieuw over een spoorlijn Madeira-Mamoré. Men had die spoorlijn nodig om het kostbaar rubber uit Bolivia te vervoeren.

EN IN 1907...
Brazilië doet beroep op Amerikaanse techniei. U mag het vertrouwen van deze bevriende natie niet beschamen. Uw taak zal zwaar zijn, maar u beschikt over enorme middelen, dus met moed aan het werk...

Overal, zelfs in Europa, werden arbeiders gerecruteerd voor de bouw van de spoorlijn.
Een paradijs, vrienden! Een land dat overvloeit van melk en honig, bloemen en fruit. Ideaal klimaat, hoog loon...

Panama hadden gewerkt, bood men
U onder-tekent?
Ja, graag.

Dertig jaar lang was ze overwoekerd geweest door de jungle, thans werd de oude lokomotief bevrijd en schoongemaakt.

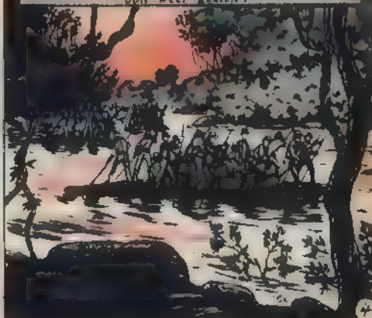

Alles wat er daarna gebeurde heb ik zelf meegemaakt. Ik was toen achttien jaar en flink uit de kluiten gewassen. Op een morgen zag ik vijfhonderd Duitse arbeiders te Porto Valho toekomen. Het waren kloek gespierde kerels...

Men heeft ons bedrogen! Uw paradijs is een hel! Wij weigeren te ontschepen! Breng ons terug naar huis...
Daar is geen sprake van!

In dit geval werken wij niet aan uw vervloekte spoorweg!
Zoals u wilt, maar indien u niet werkt... hebt u ook geen eten!

En de arbeiders moesten het hoofd buigen. Er stond niets anders op. Terug konden ze niet...
Wij willen uw kinine niet! U wilt ons beslist vergiftigen!

Enkele maanden later waren hun rijen vreselijk gedund. Zij die ontsnapt waren aan de malaria, besloten te vluchten...
Sleep alles mee. We zullen onderweg veel voedsel nodig hebben!

Het verging hen net zoals het de Italianen dertig jaar te voren vergaan was. Het werd hun laatste reis. Niemand heeft die stakkerds ooit weer gezien!
4

In het kamp was de situatie alles behalve schitterend.
Het werk van achttien maanden werd verwoest door het plotselinge wassen van de stroom.
Wij komen er nooit !

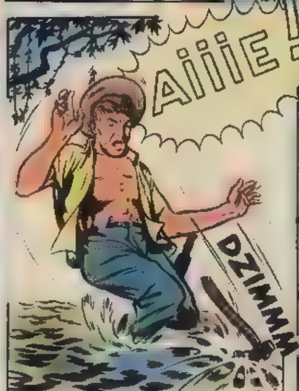

De lokomotief was volledig verroest en het was onmogelijk haar voor het einde van het regenseizoen te vervangen.

Het is toen dat ik kennis maakte met Donald Foster, een Amerikaans ingenieur. We werden vrienden. Op zekere dag in het onderyespoeld woud...

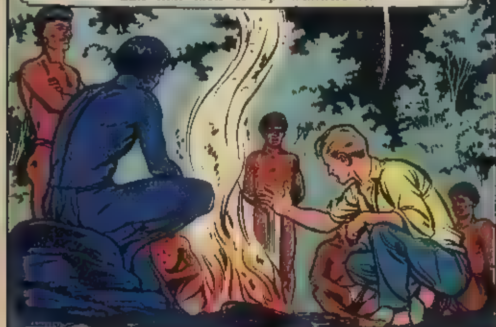

AIIIE !
DZIMMM

Wat overkomt me ?
Het is niet erg... Je raakte een sidderaal en je hebt een elektrische schok gekregen.

Foster was de vriend van de Indianen die in het kamp werkten. Hij vertelde hen boeiende verhalen...
In mijn land valt er een witte, koude regen die men sneeuw heet... En soms stolt het water van de rivieren en dan kan men er op wandelen...

Je vriend is een goedhartig man, maar een leugenaar !

Op een avond, toen wij naar het kamp terugkeerden...
PAS OP !
?

MAAR ?

Het is een surucucu, een zeer giftige slang, die de mens achtervolgt om hem te bijten. Gelukkig hoorde ik haar op tijd sissen...
Dank je, Manuel !

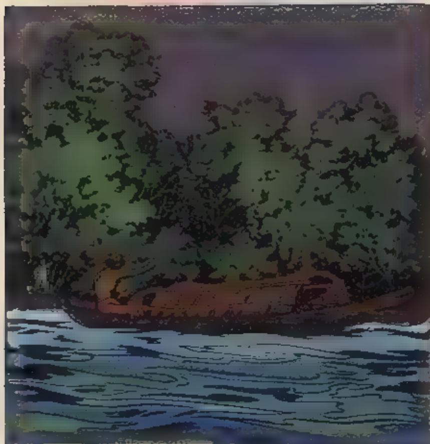

Twee maanden later gebeurde het groot ongeluk. Ingenieur Foster werd vreselijk verbrand door een ontploffing.
5

Er is niets aan te doen. Hij is verloren.
Helaas!

Maar ik wist dat mijn vriend de ingenieur kon gered worden. En die avond..
De tovenaar van uw stam kent al de geheimen van de geneeskrachtige planten. Breng mijn vriend naar de grote tovenaar.

De Indiaan voor wie Foster steeds een goede vriend was geweest, aarzelde geen ogenblik.

En de volgende morgen.
Ongehoord! De ongelukkige is waarschijnlijk in ijlkoorts naar buiten gevlucht...
Neen, dokter, Manuel weet waar hij is...

Dat is ontzettend, Manuel! Die arme Foster heeft geen enkele kans op genezing!
U kon hem niet redden, dokter. Maar heb geduld, ik ben zeker dat hij levend bij ons terugkeert!

En twee maanden later...

Ik kan mijn eigen ogen niet geloven. Hoe heeft men u verzorgd?
Dat weet ik niet. De tovenaar heeft me zijn geheimen niet verklapt, maar het is een feit dat ik genezen ben!

Sedertdien heeft men het geheim van de grote tovenaar ontdekt. Deze laatste heelde de brandwonden van de ingenieur met copahu-olie en het sap van de chuchuasco. Men heeft me gezegd, dat uw dokters deze remedie thans ook gebruiken... Maar intussen vorderde het werk niet.

Zestig percent van de arbeiders zijn ziek en diegenen die niet ziek zijn, zijn te zwak om bomen te veller

Toen nam een energieke Braziliaan de situatie in handen: generaal Gorgas.
Ons éérste doel is het vernietigen van de muskieten, en daarvoor moeten alle middelen ingezet worden!

Enkele maanden later werden sommige moerassen drooggelegd. Over het stilstaand water, waarin het krioelde van insekten, werden grote kannen petroleum uitgestort en in brand gestoken...

Op muilezels rijden zonderlinge venters door het kamp...
He, jongens! Hierheen voor uw dagelijks rantsoen kinine!

Je hebt geen kinine genomen vandaag. Je kent het tarief: een dag loon minder.

Bij iedere maaltijd moest er kinine ingenomen worden.
Vergeet vooral niet je kinine te nemen alvorens te eten, vrienden. Het [redacted] een uitstekend aperitief!

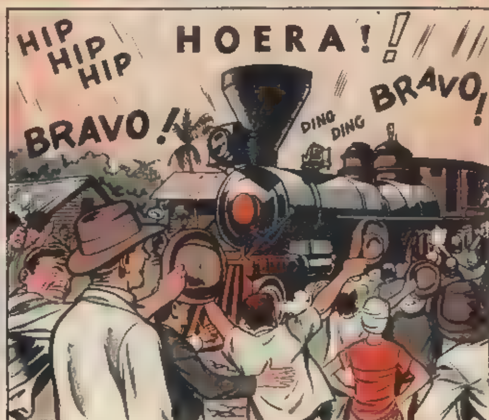

HE, WACHT!
Is het water in je drinkbus gekookt?

Weet ik niet...
Maar ik heb je toch uitgelegd dat het te gevaarlijk is ongekookt water te drinken. Wees toch verstandig!

Twee arbeiders die betrapt werden toen ze ongekookt water dronken, werden de jungle ingezonden. Deze vreselijke straf stemde de anderen tot nadenken...

Malaria, gele koorts en dysenterie maakten minder slachtoffers. Na vijf jaar zwoegen lag de spoorweg er eindelijk!

En op een morgen van het jaar 1912...

HIP HIP HIP
HOERA!
BRAVO!
DING DING
BRAVO!

AMAZONE VLAKTE
ATLANTISCHE OCEAAN
BRAZILIAANS PLATEAU
STILLE OCEAAN
de los Andes
Bevaarbare stroom
Spoorlijn

De spoorlijn Madeira-Mamore liet toe het kostbaar Boliviaans rubber naar Noord Amerika en naar Europa te exporteren. De nieuwe spoorwegmaatschappij zag ... komst met vertrouwen ...
Heren, het verkeer op de lijn Madeira-Mamore stijgt voortdurend. Wij mogen ons aan uitzonderlijke winsten verwachten!

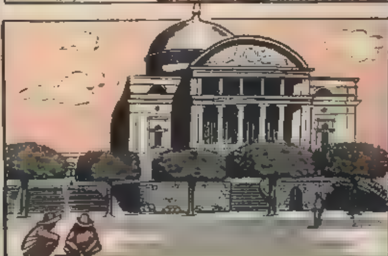

Maar lang heeft het niet geduurd. Weldra kwam de krisis... Niemand wou het rubber uit het gebied van de Amazone nog. Wij, arbeiders van de spoorweg, begrepen pas veel later hoe de vork aan de steel zat...

En inderdaad, het rubber uit het Verre Oosten was veel minder duur dan dit uit het gebied van de Amazonestroom. Wickham had gewonnen.

MANAOS, prachtige stad gebouwd op de oevers van de Amazone, stad waar iedereen miljonair was dank zij het rubber, werd een dode stad, een stad van bedelaars, een stad waar de hagedissen over de in puin vallende gebouwen kropen.

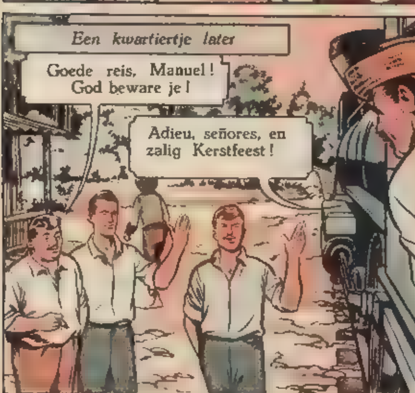
En ons treintje werd eens te meer in de jungle achtergelaten.

En het treintje werd weer uit het woud gehaald en sedertdien rijd ik er mee. Maar, ik heb geen enkele reden haastig te zijn. Ik rijd nooit sneller dan vijfentwintig kilometer per uur. Waarom ook? Rubber hoef ik niet meer te vervoeren, mijn reizigers zijn arme caboclos, net zoals ik... Niemand wacht op hen, en zij worden nergens verwacht... Begrijpt u thans waarom u niet mag spotten met mijn trein?

Einde

KUIFJE'S KALENDER

JANUARI		
1	V	Besnijdenis
2	Z	h. Adelardus
3	Z	h. Bertilia
4	M	h. Pharaildis
5	D	h. Gerlacus
6	W	Driekoningen
7	D	h. Melania
8	V	h. Gudula
9	Z	h. Marcianus
10	Z	z. Gregorius X
11	M	h. Hyginus
12	D	h. Arcadius
13	W	z. Just. v. H.
14	D	h. Hilarius
15	V	h. Paulus klui.
16	Z	h. Fursaeus
17	Z	h. Antonius
18	M	h. Petr.'Stoel
19	D	h. Canutus
20	W	hh. F. en Seb.
21	D	h. Agnes
22	V	h. Vincentius
23	Z	h. Emerentia.
24	Z	h. Timotheus
25	M	h. Poppo
26	D	h. Gobert. v. F.
27	W	h. Joann. Chr.
28	D	h. Julianus
29	V	h. Franc. v. S.
30	Z	h. Aldegundis
31	Z	h. Joan. Bosco

FEBRUARI		
1	M	h. Ignat. v. A
2	D	O.L.V.Lichtm
3	W	h. Hadelinus
4	D	h. Wulganus
5	V	h. Agatha
6	Z	h. Amandus
7	Z	h. Romualdus
8	M	h. Mengoldus
9	D	h. Apollonia
10	W	h. Austreberta
11	D	h. Adulfus
12	V	h. B. van A.
13	Z	h. Polyeuctus
14	Z	Septuagesima
15	M	h. Faustinus
16	D	h. Juliana
17	W	h. Silvinus
18	D	h. Simeon
19	V	h. Bon. v. B.
20	Z	h. Eleutherius
21	Z	Sexagesima
22	M	h. Petrus'stoel
23	D	h. PetrusDam
24	W	V.v.d.H.Mat
25	D	h. Mathias
26	V	h. Walburg.
27	Z	h. Alexander
28	Z	Quinquagesima
29	M	h. Oswaldus

MAART		
1	D	h. Albinus
2	W	Aswoensdag
3	D	h. Cunegundis
4	V	h. Basinus
5	Z	h. Hadrian.
6	Z	Quadragesima
7	M	h. Thom. v. A.
8	D	h. Joann. v. G.
9	W	h. Francis. Q.D.
10	D	hh. 40 Martel.
11	V	h. Eulogius Q.D.
12	Z	h. Gregor. Q.D.
13	Z	Reminiscere
14	M	h. Mathildis
15	D	h. Longinus
16	W	h. Eusebia
17	D	h. Gertrudis
18	V	h. Cyrillus
19	Z	h. Jozef
20	Z	Oculi
21	M	h. Benedictus
22	D	h. Rolindis
23	W	h. Victorianus
24	D	h. Gabriel
25	V	O.L.V.Boods.
26	Z	h. Ludgerus
27	Z	Laetare
28	M	h. Gunthram.
29	D	h. Eustasius
30	W	h. Veronus
31	D	h. Benjamin

APRIL		
1	V	h. Hugo
2	Z	h. Franc. v. P.
3	Z	Passiezondag
4	M	h. Isid. v. S.
5	D	z. Jul. v. Corn.
6	W	h. Celestinus
7	D	h. Albertus
8	V	h. Perpetuus
9	Z	h. Waldetrud.
10	Z	Palmzondag
11	M	h. Leo
12	D	h. Julius
13	W	h. Ida v. Leuv.
14	D	h. Lidwina
15	V	Gde Vrijdag
16	Z	h. Drogo
17	Z	PASEN
18	M	h. Ursmarus
19	D	h. Leo IX
20	W	h. Oda v. Th.
21	D	h. Wolbodo
22	V	h. Adelbertus
23	Z	h. Georgius
24	Z	Quasimodo
25	M	h. Marcus
26	D	h. Richarius
27	W	h. Anthimus
28	D	h. Vitalis
29	V	h. Petrus v. M.
30	Z	h. Cathar. v. S.

MEI		
1	Z	h. Jozef arbeid.
2	M	h. Athanasius
3	D	Kruisvinding
4	W	h. Monica
5	D	h. Pius V
6	V	h. J. v. d. L.-P.
7	Z	h. Domitianus
8	Z	Vers. v. d. H. M.
9	M	h. Greg. v. N.
10	D	h. Isidorus
11	W	hh. Ph. en J.
12	D	h. Pancratius
13	V	h. Servatius
14	Z	h. Bonifatius
15	Z	h. Dympna
16	M	h. Joan. Nep.
17	D	h. Pasc. Bay.
18	W	h. Ericus
19	D	h. Petrus Cel.
20	V	h. Bernardinus
21	Z	h. Itisberga
22	Z	h. Julia
23	M	h. Wigbert. S.
24	D	h. Donatian. R.
25	W	h. Gregor. R.
26	D	O.H.HEM.
27	V	h. Beda
28	Z	h. Germanus
29	Z	h. Maximinus
30	M	h. Ferdinand.
31	D	h. Angela

JUNI		
1	W	h. Simeon
2	D	h. Erasmus
3	V	h. Clotildis
4	Z	h. Optatus
5	Z	PINKSTER.
6	M	h. Norbertus
7	D	h. Robertus
8	W	h. Medard. Q.D.
9	D	h. Felicianus
10	V	h. Margar. Q.D.
11	Z	h. Aleidis Q.D.
12	Z	Drievuldigh.
13	M	Ant. v. Padua
14	D	h. Basilius
15	W	h. Landelinus
16	D	h. Sacram.
17	V	h. Gundulfus
18	Z	z. Maria v. W.
19	Z	h. Alena
20	M	h. Aldegundis
21	D	h. Alur. Gonz.
22	W	h. Paulinus
23	D	h. Mar. v. Dig.
24	V	Heilig Hart
25	Z	h. Willem
26	Z	h. Babolenus
27	M	h. Ladislaus
28	D	h. Ireneus
29	W	hh. Petr. en P.
30	D	h. Adilia

JULI		
1	V	h. Rumoldus
2	Z	O.L.V. Vis.
3	Z	h. Leo II
4	M	h. Udalricus
5	D	h. Philomena
6	W	h. Godelieve
7	D	h. Wulflaicus
8	V	h. Elisabeth
9	Z	hh. Mart. v. G.
10	Z	h. Amelberga
11	M	h. Hidulfus
12	D	h. Joann. Gual.
13	W	h. Anacletus
14	D	h. Vinc. v. Zin.
15	V	h. Henricus
16	Z	h. Reneldis
17	Z	h. Fredegand.
18	M	h. Camillus
19	D	h. Vinc. a Paul.
20	W	h. Vulmarus
21	D	NAT. FEEST
22	V	h. Maria Mag.
23	Z	h. Apollinar.
24	Z	h. Christina
25	M	h. Jacobus
26	D	h. Anna
27	W	h. Pantaleon
28	D	h. Nazarius
29	V	h. Martha
30	Z	hh. Abd. en S.
31	Z	h. Ignat. L.

AUGUSTUS		
1	M	h. Petr.'Band.
2	D	h. Alfonsus
3	W	Vind.H.Steph.
4	D	h. Dominicus
5	V	O.L.V. t. Sn.
6	Z	Verheerlijking
7	Z	h. Donatus
8	M	h. Cyriacus
9	D	h. Romanus
10	W	h. Laurentius
11	D	h. Gorik
12	V	h. Clara
13	Z	h. Hippolytus
14	Z	h. Eusebius
15	M	O.L.V.H.
16	D	h. Rochus
17	W	h. Jeroen
18	D	h. Helena
19	V	h. Ludovicus
20	Z	h. Bernardus
21	Z	h. Chantal
22	M	h. Timoth.
23	D	h. Sidonius
24	W	h. Bartholom.
25	D	h. Ludovicus
26	V	h. Zephirinus
27	Z	h. Jozef Cal.
28	Z	h. Augustinus
29	M	h. Verona
30	D	h. Rosa v. Lima
31	W	h. Raym. Non.

SEPTEMBER		
1	D	h. Gillis
2	V	z. Marga. v. L.
3	Z	h. Remaclus
4	Z	h. Rosa v. Vit.
5	M	h. Laur. Jus.
6	D	h. Donatianus
7	W	h. Reginus
8	D	O.L.V.Geb.
9	V	h. Audomarus
10	Z	h. Theodardus
11	Z	hh. Prot. en H.
12	M	h. G. v. A.
13	D	h. Amatus
14	W	Kruisverheff.
15	D	h. Nicomedes
16	V	h. Cornelius
17	Z	h. Lambertus
18	Z	h. Jos. v. Cup.
19	M	h. Januarius
20	D	h. Eustach.
21	W	h. Matth. Q.D.
22	D	h. Mauritius
23	V	h. Thecla Q.D.
24	Z	O.L.V.V.d. Slaven
25	Z	h. Firminus Q.D.
26	M	h. Cyprianus
27	D	hh. Cos. en D.
28	W	h. Wencesl.
29	D	h. Michael
30	V	h. Hieronymus

OKTOBER		
1	Z	h. Bavo
2	Z	h. Leodegarius
3	M	h. Gerar. v. B.
4	D	h. Fr. v. Ass.
5	W	h. Placidus
6	D	h. Bruno
7	V	h. Marcus
8	Z	h. Brigitta
9	Z	h. Gislenus
10	M	h. Franc. v. B.
11	D	h. Gummarus
12	W	h. Wilfrid
13	D	h. Eduardus
14	V	h. Donatianus
15	Z	h. Teresia
16	Z	h. Mummolin.
17	M	h. Hedwigis
18	D	h. Lucas
19	W	h. Petrus v. A.
20	D	h. J. v. Kent
21	V	h. Ursula
22	Z	h. Melanius
23	Z	h. Oda v. A.
24	M	h. Ebregisus
25	D	h. Crispinus
26	W	h. Evaristus
27	D	h. Frument.
28	V	hh. Sim. e. Jud.
29	Z	h. Ermelindis
30	Z	Christus-Koning
31	M	h. Quintinus

NOVEMBER		
1	D	ALLERH.
2	W	Allerzielen
3	D	h. Hubertus
4	V	h. Carolus
5	Z	h. Zacharias
6	Z	h. Winnocus
7	M	h. Willibrord.
8	D	h. Godefridus
9	W	z. Nicol. v. Vil.
10	D	h. Andreas A.
11	V	h. Martinus
12	Z	h. Livinus
13	Z	h. Stanislas K.
14	M	h. Albertus
15	D	h. Leopoldus
16	W	h. Edmundus
17	D	h. Gregor. Th.
18	V	h. Odo
19	Z	h. Elisab. v. H.
20	Z	h. Felix v. Val.
21	M	h. Alb. v. Leuv.
22	D	h. Cecilia
23	W	h. Trudo
24	D	h. Joan. v. 't K.
25	V	h. Catharina
26	Z	h. Joannes B.
27	Z	h. Odo van R.
28	M	h. Rufinus
29	D	h. Radboudus
30	W	h. Andreas

DECEMBER		
1	D	h. Eligius
2	V	h. Bibiana
3	Z	h. Franc. X.
4	Z	h. Barbara
5	M	h. Sabbas
6	D	h. Nicolaas
7	W	h. Ambrosius
8	D	Onb. Ontvan.
9	V	h. Leocadia
10	Z	h. Melchiades
11	Z	h. L. v. la R.
12	M	h. Walericus
13	D	h. Autbertus
14	W	h. Od. v. L. Q.D.
15	D	h. Christiana
16	V	h. Eusebius Q.D.
17	Z	h. Begga Q.D.
18	Z	h. Winneb.
19	M	h. Timotheus
20	D	h. Philogonius
21	W	h. Thomas
22	D	h. Hungerus
23	V	h. Victoria
24	Z	h. Delphinus
25	Z	KERSTMIS
26	M	h. Stephanus
27	D	h. Joannes Ev.
28	W	hh. Onn. Kinderen
29	D	h. Th. v. Cant.
30	V	h. Sabinus
31	Z	h. Silvester

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

1960

MIJNHEER de inspekteur wil dus hedenmorgen naar Kalma vertrekken?

— Ja. Vind je dat zo wonderlijk, Smith? Je hebt dertig jaar dienst in het ministerie van Justitie, dus moet je weten dat de funktie van een chefinspecteur er in bestaat te inspekteren.

— Ik meende dat mijnheer de inspekteur de dag voor Kerstmis liefst zou thuis gebleven zijn om het feest in familiekring te vieren...

— Smith, ik ben vrijgezel en ik heb geen familie. Bovendien is er voor mij slechts één ding belangrijk: het reglement. Heb je het dossier Howell klaargemaakt?

— Het dossier steekt reeds in uw aktentas, mijnheer de inspekteur.

— Ken jij Kalma City?

— Neen. Naar het schijnt is het een raar dorp. De inwoners zijn afstammelingen van Ieren en men heeft me verteld, dat ze allemaal een tikje zonderling doen...

— Ik heb de indruk dat Bill Howell een grapjas is. Heb je zijn rapporten gelezen? Indien men moet geloven wat hij schrijft, dan zijn alle inwoners van zijn gemeente zo braaf als koorknapen... Stel je dat eventjes

voor in het hartje van Texas! Hoe is het mogelijk, dat de sheriff van een nest uit Texas in drie maanden tijd slechts vijf processen-verbaal heeft gemaakt, terwijl zijn kollega's uit het omliggende er honderden hebben uitgedeeld! De gevangenis van Kalma City heeft nooit meer dan één of twee gevangenen. Dat is toch abnormaal! Ja, Smith, het is nodig dat ik er naar toe ga om orde te scheppen in die warboel!

★

Chefinspekteur Peter Lyncott nam zijn aktentas onder de arm en verliet het ministerie. Hij was een kleine, magere man, gekend om zijn hardheid. Hij overviel de ongelukkige sheriffs uit zijn distrikt steeds op het onverwachts. De geringste onregelmatigheid door Lyncott vastgesteld, werd steeds streng gestraft. Het was daarom dat alle sheriffs Lyncott hartsgrondig verwensten.

Het was zeven uur 's avonds toen de inspekteur op het marktplein van Kalma City uit de postkoets stapte. In het klein dorp ging het er levendig en vrolijk toe. Onder de leiding van pastoor Flanaghan plantten enkele cowboys de reusachtige traditionele kerstboom. Guitige vriendelijke meisjes versierden de boom met engelenhaar, kaarsen en kleurige linten.

De woning van de sheriff was ruim en volledig uit hout opgetrokken. Ze deed tegelijkertijd dienst als kantoor en stond recht tegenover de kerk. Lyncott klopte op de deur en de sheriff kwam zelf opendoen. Over zijn fluwelen broek had Howell een grote schort geknoopt. Uit de keuken kwam het vrolijk gesnater van kinderen. Men hoorde borden rammelen en de lekkere geuren van gebraad en gebak drongen de inspekteur al dadelijk in de neus.

— Sheriff Howell? Ik ben chefinspekteur Lyncott. Het spijt me dat ik ■ op dit ogenblik moet storen, maar ik zou graag uw boek van de processen-verbaal en de gevangenisrol inkijken... Ik wens ook een bezoek te brengen aan de gevangenis.

Een ogenblik scheen de sheriff heel verbaasd. Dan zei hij met vriendelijke stem:

— Vrolijk Kerstfeest, mijnheer de inspekteur. Het verheugt me kennis met u te maken. U komt net op het geknipte ogenblik, wij willen juist aan tafel gaan. Doe ons het genoegen mee aan te schuiven... Nathalie! riep hij tot zijn vrouw, die blijkbaar in de keuken was, zet een bord bij voor inspekteur Lyncott!

— Ja, maar... zei de inspekteur zichtbaar verrast door dit hartelijk onthaal.

— U kan ons dat genoegen niet weigeren, mijnheer de inspekteur. Er is maar één kerstavond in het jaar. Wij hebben nadien tijd genoeg om een oogslag in die verwenste paperassen te werpen!

Lyncott werd in een oogwenk omringd door een paar jongens en meisjes die hem zijn jas uittrokken en hem naar de tafel leidden, gedekt met een hagelwit tafellaken en waarboven een krans hing van dennegroen en hulst. Hij moest aan de rechterhand van mevrouw Howell plaats nemen.

— Ja maar, ja maar... ik sta op dieet! protesteerde de gewetensvolle ambtenaar, toen mevrouw Howell hem een malse, geurige brok kalkoen op het bord lei.

— Een keer mag u er beslist van afwijken, mijnheer de inspekteur. En na zulk een lange reis hebt u beslist honger!

Peter Lyncott gaf zich gewonnen. Die vrolijke, prettige atmosfeer haalde hem uit zijn gewone, koude, stijve deftigheid...

Toen mevrouw Howell haar kinderen warm induffelde om naar de middernachtmis te gaan, herinnerde de inspekteur zich eensklaps waarom hij eigenlijk gekomen was.

— Bill Howell, ik dank u voor uw hartelijk onthaal. Alvorens ik vertrek, zou ik graag een bezoek brengen aan de gevangenis. U hebt op dit ogenblik twee gevangenen, indien ik me niet vergis. Ik zou hen persoonlijk willen ondervragen en ik zou me ook rekenschap willen geven van de staat van de cellen...

— Ja, mijnheer de inspekteur, maar kan dat niet even wachten? Ik zal ■ straks de cellen tonen en u ook de gevangenen voorstellen.

— Waarom straks? Het is hoogste tijd dat ik vertrek.

— Mijnheer de inspekteur, op dit ogenblik zijn Burns en Preston, de twee gevangenen, reeds naar de kerk gegaan. Preston is een uitstekend ceremoniemeester en Burns heeft de mooiste basstem van heel het dorp. Ik kon het niet over mijn hart krijgen hen niet naar de middernachtmis te laten gaan.

— Heb je nou ooit! riep inspekteur Lyncott verontwaardigd. U laat misdadigers dus doodgewoon vrij als het hen past!

— Maak u daarover geen zorgen, mijnheer de inspekteur. Burns en Preston komen onmiddellijk na de middernachtmis terug naar de gevangenis.

VROLIJK KERSTFEEST, INSPEKTEUR!

— Dat heb ik nooit gehoord! Hoe kan een politieambtenaar zó onverantwoordelijk zijn? Howell, luister goed. Kalma City is het enige dorp van Texas waar er haast nooit processen-verbaal worden gemaakt. U neemt niemand in hechtenis, en indien u dan per ongeluk toch iemand achter slot en grendel draait, dan laat u ze weer vrij om 's nachts door het dorp te zwerven.

— Mijnheer de inspekteur, alle inwoners van Kalma City zijn mijn vrienden, en zelfs wanneer ik verplicht ben hen voor een tijdje in de gevangenis te zetten, blijven zij mijn vrienden!

— Uw handelwijze is in strijd met alle heersende wetten en reglementen! De sheriff moet de wet doen eerbiedigen en hij moet ze streng en zonder medelijden toepassen!

Howell glimlachte. Hij nam de inspekteur bij de arm en leidde hem naar het venster; al de mensen van het dorp kwamen op het marktplein toegestroomd en gingen naar de kleine schitterend verlichte kerk.

— Kijk, mijnheer de inspekteur, kijk goed. Zijn dat allemaal geen brave mensen? Ik woon nu veertig jaar in dit dorp. De oudere mensen hebben mij hier als groentje zien toekomen om mijn voorganger te helpen. De jongelui heb ik zelf zien geboren worden. Toen ik hier sheriff werd, heb ik gezegd: « Beste vrienden, ik ben een van de uwen. Ik woon hier, ik woon hier graag, ik heb kinderen en ik wens in rust en vrede te leven, net als eenieder van u. Trachten wij dus het elkaar niet moeilijk te maken. » Al de mensen houden van mij en ik houd van hen. Ik heb nooit hardhandig moeten optreden. Burns en Preston zitten thans voor een maand in de gevangenis, omdat zij zonder toelating een paard namen om er mee naar de stad te rijden waar hun moeder ziek lag... Dat is toch geen misdaad!

De gevreesde inspekteur knikte slechts. Aan de oprechtheid en de goedheid van deze sheriff kon hij niet langer twijfelen. Hij was er door ontroerd en tenslotte zei hij:

— Sheriff Howell, u bent een goed man.

★

Enkele ogenblikken later ging inspekteur Lyncott met de sheriff naar de kerk en knielde voor het kribbetje. Hij had die nacht de grootste ontdekking van zijn leven gedaan en hij dacht « De wereld zou véél beter en de mensen zouden véél gelukkiger zijn, indien er minder gedrukte reglementen bestonden en alle mensen een goed en eerlijk hart hadden »!

EEN KERSTVERHAAL
VAN YVES DUVAL
GEILLUSTREERD
DOOR TENAS

TON en TINNEKE

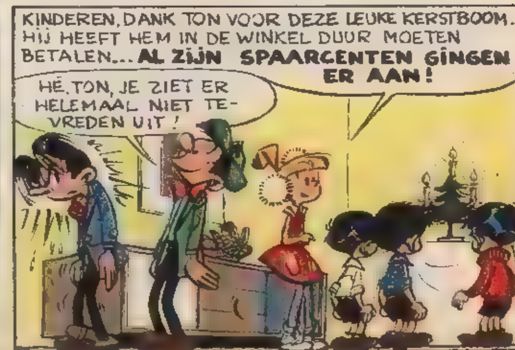

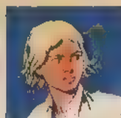

SCENARIO: GREG

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CORENTIN

DE MAGISCHE DOLK

DOOR PAUL CUVELIER.

Geholpen door kapitein Van Pul evenals door Imaël en diens krijgers, zal Corentin trachten de stad Sompur in te nemen

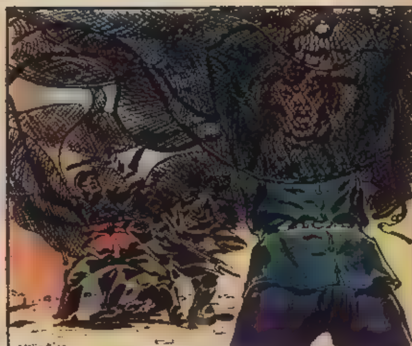

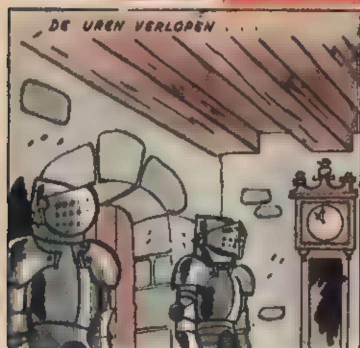
(Wordt voortgezet.)

Heb je het album van dezelfde auteur : « De nieuwe avonturen van Corentin » reeds gelezen ?

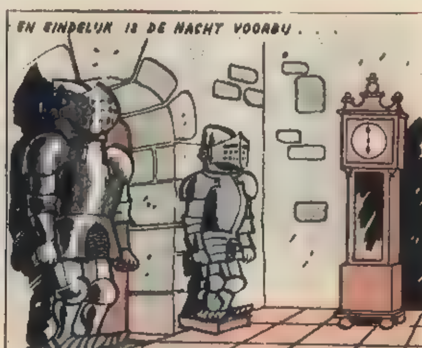

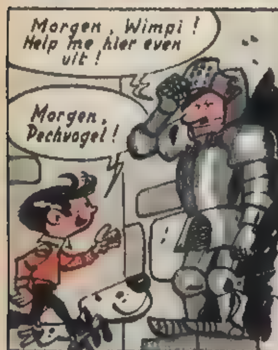

PECHVOGEL LE

Pechvogel vreest dat men de nieuwe brandstofformule van prof. Koolzaat zal st

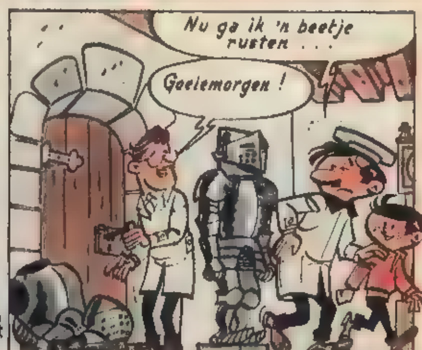

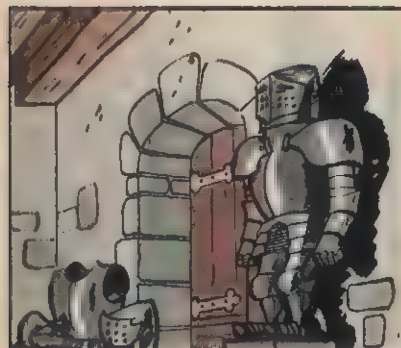

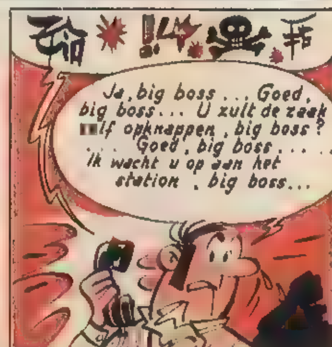

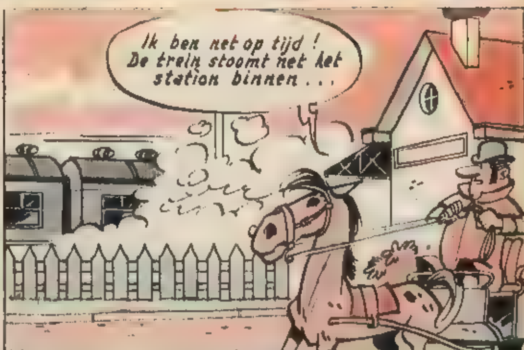
DT DE DANS!

Tekeningen: BERCK.
Tekst: GOSCINNY

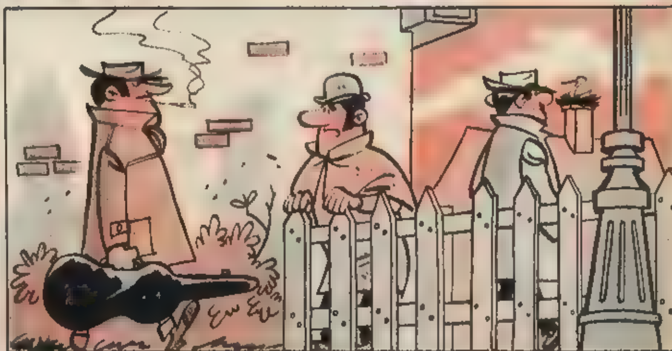
...trekt hij de wacht op voor het laboratorium.

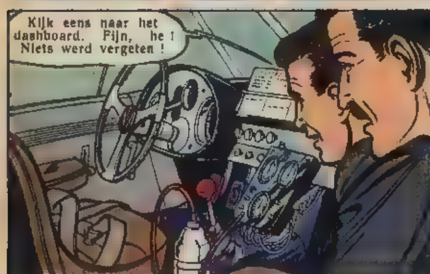
(Wordt vervolgd)

HET CIRCUIT

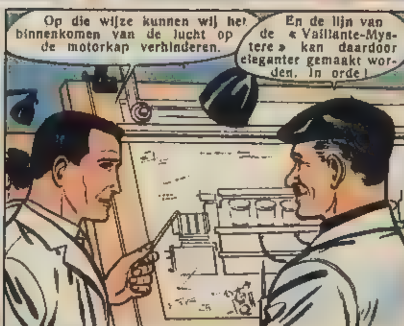
Michel was de grote overwinnaar van de eerste wedren tegen Russen en Amerika

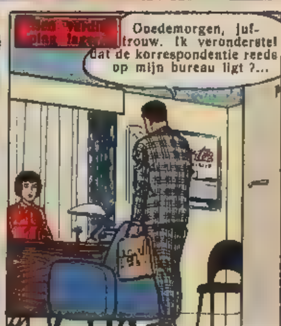

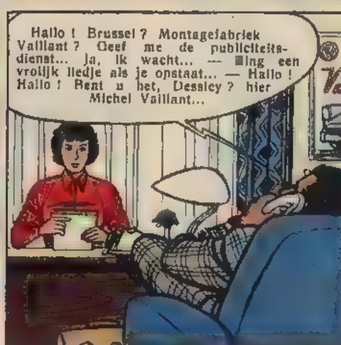

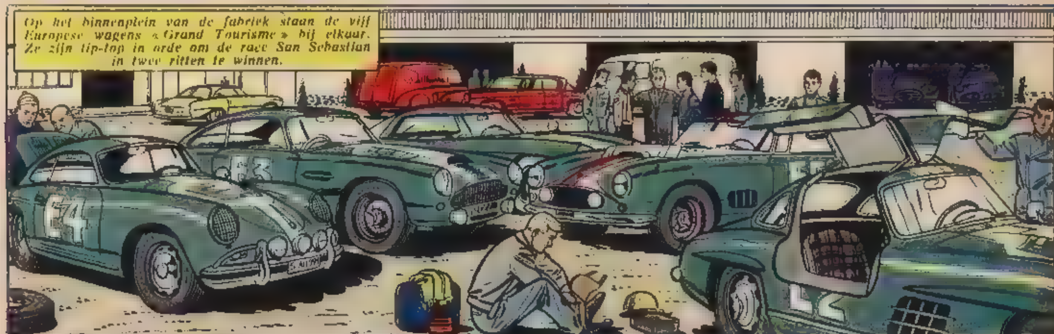

ALS JE SPORTIEF BENT, LEES DAN HET NIEUW

VAN DE ANGST !

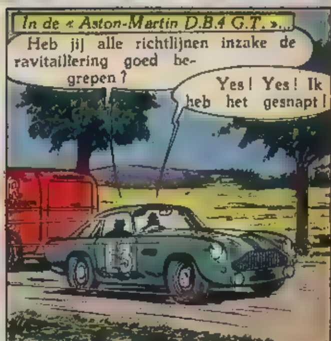

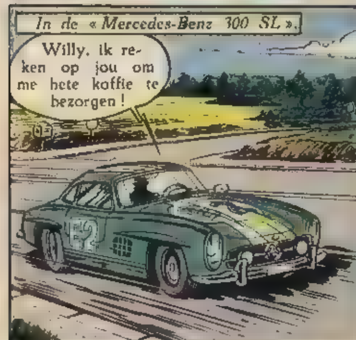
...moet zich thans voorbereiden op de tweede race, die in Spanje zal betwist worden.

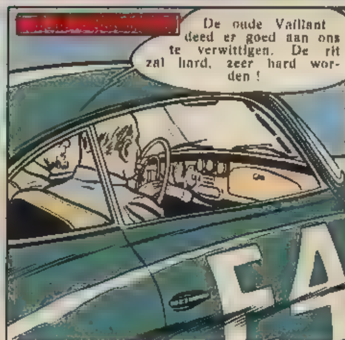

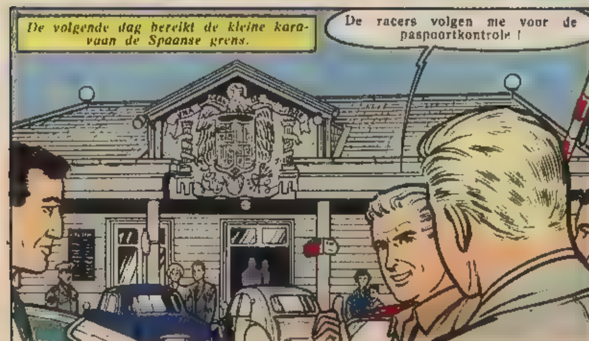

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »

(Wordt voortgezet.)

MONTANA

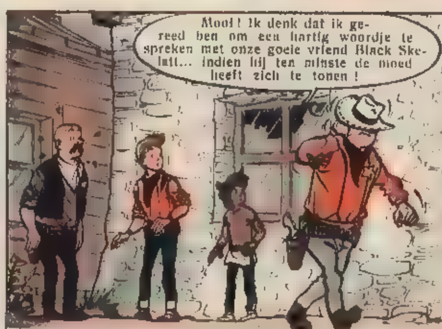
„CHICK BILL DE COWBOY"

KID

Sedert Kid die buil op z'n hoofd heeft, is hij een ander man geworden. Hij is « de sterke man » van Gunsmoke...

DOOR TIBET — SCENARIO : GREG

En even later...

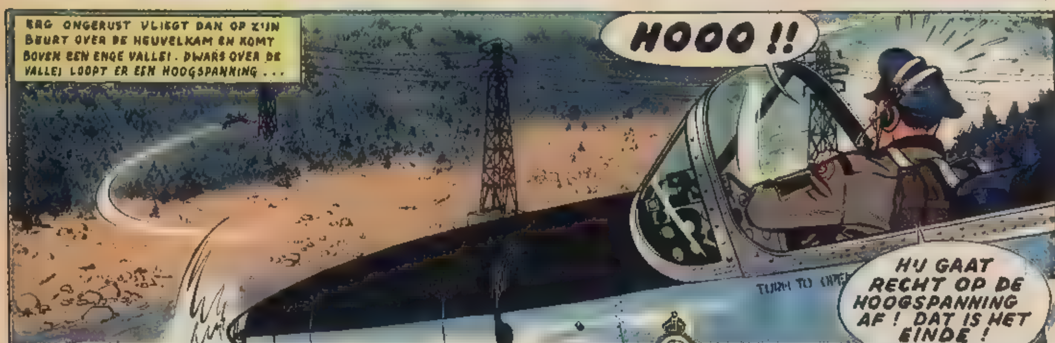

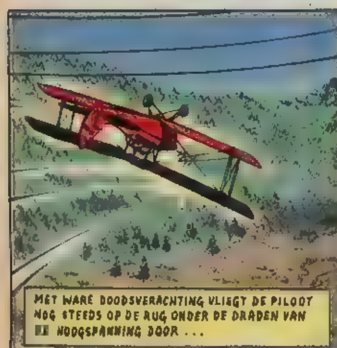
(Wordt voortgezet.

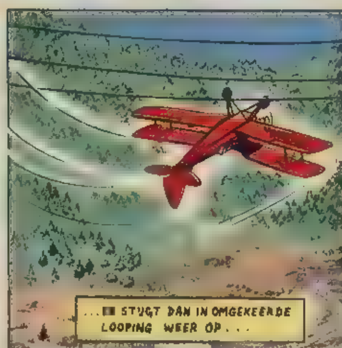

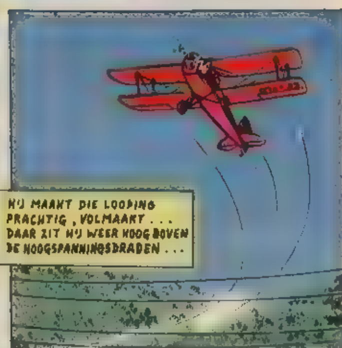
DUEL IN DE W

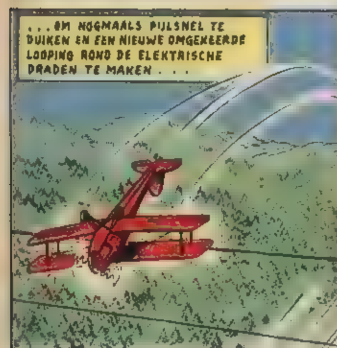
Op weg om vrijwilligers te zoeken voor zijn team

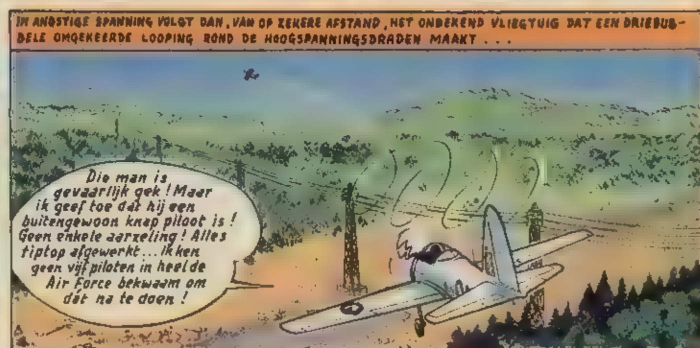

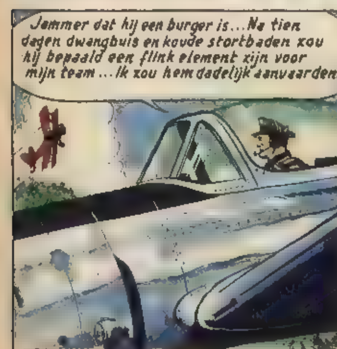

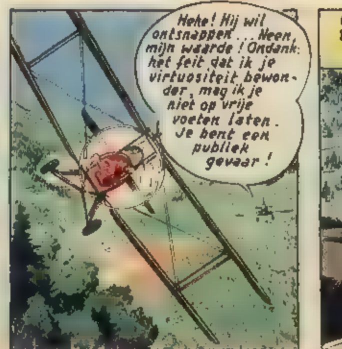

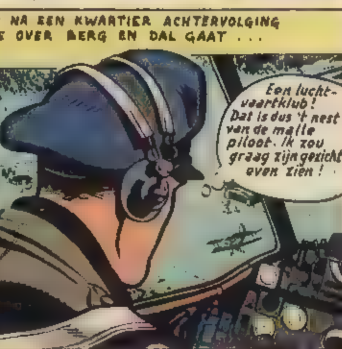

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, d

OLKEN

door
Albert Weinberg

...ordt Dan verrast door een stout stualtje akrobatiek

HET GEHEIMZINNIG VLIEGTUIG VOLTOOIT EEN AKROBATISCH LANDINGSMANEUVER . . .

Zo, hij is geland . . . Oef ! En nu daal ik op mijn beurt. Ik zal die gekke piloot 'n bolwassing geven . . .

EVEN LATER STRIJKT DAN OP ZIJN BEURT NEER . . .

Dag, vriend. Kapitein Cooper van de R.C.A.F. Waar is de piloot van de «Tiger Moth», die zoëven daalde ?

He ... welke ? Er zaten er twee in : luitenant Lafleur en luitenant Louverture...

!WAT?

MAAR DAT ZIJN MILITAIRE PILOTEN ??

Ja, natuurlijk ! Het zijn piloten gestationeerd in de omgeving. Ze komen naar hier om 'n beetje pret te maken !

Ga naar de bar, daar vindt u hen beslist !

EN BOVENDIEN DRINKEN ZE ! Ik zal hen eens flink onder handen nemen !!!

HORSE CAFE

?!?!!

Een jazztrompet ! Ze maken daar binnen een reuzepret !

Er wordt hier feest gevierd... He, muzikant ! Waar is luitenant Lafleur ?

!!?

Luitenant Lafleur ? Dat is de edele jongeman die klaar is om zijn laarzen op te eten !

Lees je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK

(Wordt voortgezet.)

goed nieuws:

hazelnootmelk

telt als **M** *daad !*

Of ik in mijn schik ben ! 'k hou dolveel van hazelnootmelk en ik vind het fijn elke dag een glas **méér** te drinken. Nog een paar flinke glazen, en ik word lid van de puike M-Brigade België ! Puik zeg, hazelnootmelk ! Mocht je ze nog niet kennen, haas je dan, 't is heerlijk ! alle eigenschappen der melk, en wat 'n hazelnootsmaak !

een koffielepel oplosbare cichorei
(100 % zuiver en natuurlijk)
in een glas warme of koude melk,
suiker... en in een oogwenk heb je
een hazelnootmelk om van te likkebaarden !

VANYPECO

DE ZEVENJARIGE OORLOG

HET konflikt tussen de alliantie van Versailles en die van White-Hall begon nog maar pas. Het zou zeven jaar duren! Zeven jaar zouden Frederik II en Lord Chatham taai en intelligent maneuvreren, en zeven jaar lang zouden de Oostenrijkers en de Fransen een wanhopige weerstand bieden. Deze laatsten gaven zich uiteindelijk gewonnen. Men vocht in Europa, in Amerika, in Azië, en op zee...

1. — 15 OKTOBER 1760

HET Frans leger dat Hannover bezette, werd teruggedreven door de hertog van Brunswick. Hij sperde de Engelsen te Klosterkamp een tijdlang de weg af. De vooravond van de grote slag — in de nacht van 15 oktober 1760 — wilde een jong officier van het regiment van Auvergne de posities van de vijand even verkennen. Ver kwam hij echter niet. Hij was in een oogwenk omringd en werd met de dood bedreigd, indien hij om hulp zou roepen. Hij riep toch: « Hulp, Auvergne! De vijand is hier! » Hij stortte dood neer...

2. — MONTCALM

CANADA werd verdedigd door een dappere Fransman, de markies van Montcalm. Met 4.000 man, in 1758 te Fort Carillon verpletterde hij het Engels leger, 25.000 man sterk. Maar hij had een grens van 3.000 mijlen te beschermen. Dat was te veel. Hij vroeg versterking te Versailles. Men antwoordde hem doodnuchter: « Wanneer het huis in brand staat, bekommert men zich niet om de stal! » Het volgend jaar werd Montcalm gedood bij de verdediging van Quebec. « Ik sterf tevreden, zei hij, want ik zal de vijand Quebec niet zien binnen rukken! »

3. — LALLY-TOLLENDAL

NIET alleen in Amerika, maar ook in Indië ontscheepten de Engelsen steeds meer effektieven. Om de Franse posities in Indië te verdedigen kreeg de gouverneur, hij heette Lally-Tollendal, een versterking: zeventien man! Energiek en brutaal bood hij weerstand aan de Engelsen. Ten slotte moest hij echter wijken voor de overmacht. Hij gaf zich over te Pondichéry. Lally-Tollendal werd naar Frankrijk teruggeroepen en van hoogverraad beschuldigd. Het proces dat men tegenover hem voerde was schandalig. Hij werd ter dood veroordeeld en geëxecuteerd in 1766. Pas lang nadien werd hij in ere hersteld.

4. — OP ZEE

OP zee triomfeerde Engeland overal. In 1759 strandde de Franse vloot van Brest, onder het bevel van markies van Conflans, nabij Belle-Isle-sur-Mer en werd aangevallen door admiraal Hawke. Deze laatste beval zijn stuurman het schip langszij het Frans vlaggeschip te leggen. En zo gebeurde het. De Franse schepen werden vernield of buit gemaakt. Le Havre werd gebombardeerd, Senegal en Martinique aan de Fransen ontrukt.

5. — ALLES VERLOREN?

DE schaakpartij had thans een hoogtepunt bereikt. De spelers moesten even op adem komen. George III, die zo pas de troon van Engeland was bestegen, en Frederik II van Pruisen waren de overwinnaars. Lodewijk XV en Maria-Theresia waren verslagen. Zij zouden natuurlijk het onmogelijke doen om een volledige ramp te vermijden. Het was tijd een einde te maken aan de oorlog. Iedereen was moe. Wacht even, nog enkele ingewikkelde zetten op het schaakbord...

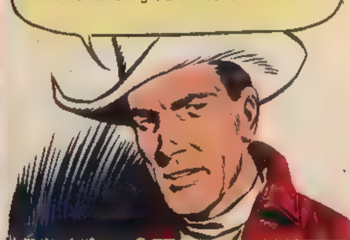
(Wordt voortgezet.)

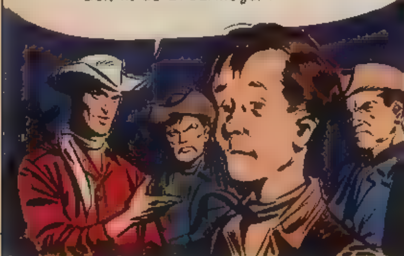

De nieuwe avonturen van JACK DIAMOND

STORM OVER DE FAR-

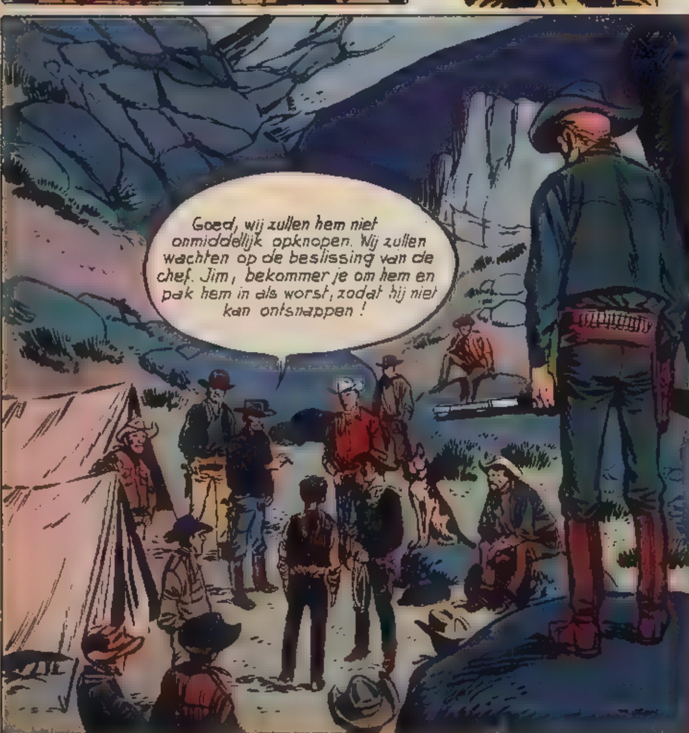

WEST

De ongelukkige Bill Oakie werd door de veedieven gevangen genomen. Zal Jack, die onder de naam Pelzer deel uitmaakt van de bende, tussenbeide kunnen komen?

door L. en F. FUNCKEN

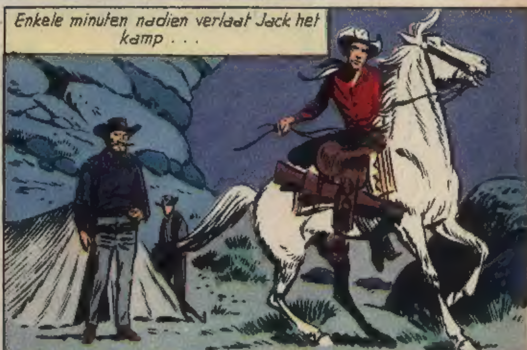

(Wordt voortgezet.)

VRAAG AAN JE OUDERS EEN ABONNEMENT OP « KUIFJE »

Dan krijg je ons blad iedere week stipt op tijd !

Het weekblad « KUIFJE » : 14e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Brussel 19. — **NEDERLAND : 75 cent - CANADA en de USA : 15 cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 11 F.**

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

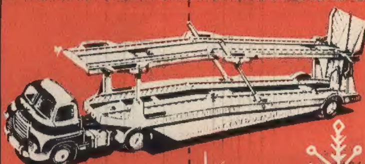
Nederland : KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389 - Abon. : 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad (B.C.).
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 11e
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

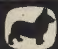

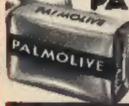
RAADSEL Nr 26

ENQUETE PER KORRESPONDENTIE OPLOSSING

Dit schrijft Rik aan Baardemakers :

« *Peeters is schuldig. Hij verraadde zich door een leugen. Hij zei dat hij de herberg voor het eerst zag, maar hij kende de naam nochtans heel goed : « Café du Balcon ». Niemand had deze naam genoemd. Indien hij de herberg werkelijk niet kende, hoe kon hij de naam dan zó makkelijk ontcijferen? Het uithangbord is alles behalve duidelijk !* »

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Het Ganzenspel 200 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.

België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.

De Meesterwerken van de Schilderkunts. Deel I en II 50 F.

De Geschiedenis van de Wereld 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T ... Brussel ... in de KUIFJE'S WINKEL ... A L'INNOVATION

Om veel KUIFJE'S BONS te sparen, vraag je steeds de produkten :
VANDENHEUVEL — HACOSAN
PANTOFFELS ESKIMO
KINDERBOTTINES MARATHON
SKI -- FRANCO-SUISSE -- PANA
CLE D'OR — PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE-ARTIKELEN
VICTORIA — MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP — TOSELLI
PALMOLIVE -- COLGATE
PROBMANS — ZWARTE KAT
NOSTA

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Lefranc maakt een plan op om langs de geheime, onderaardse gangen het huis van Fischer binnen te dringen...

